

Och, gaž my jo hobmyšlijomy, kaš drogo my na-
 schonu Wimožnikoju pschizomy, a kaš naša hu-
 tšchoba še pscheze šašej wot Hogo wotchyla, ga
 namžomy hynazej aš na našu hutschobu dereze
 sdychowasch: „Bog, buž me grěšnikoju gnadny!“
 So, pschawe gole Bože namžo hynazej, aš še kuždy
 žen ponižasch a pscheze rhyšchy a nenagledniejšchy
 buwasch we šwojima wozyma. Zhylišli to, ga po-
 tom namžosch še dozawasch, kaš jano jo možno, aš
 Bog šchi hyschezi nej sachyškil, jo aš twoj Wimož-
 nik še pscheze šašej k tebe pschibliža, lezrownož ty
 Hogo taš zesto šabuniosch! Taku lubošcz nama že-
 den zloweš ku tebe a namžo ju mešch! Gaž na to
 še pomyšlijosch, ga mušy twoja hutschoba še ša-
 palisch we noweju lubošczi pscheshimo Somu, wona
 mušy rošejšch kaž wosk we hogiu abo kaž šneg
 psched tym grějuzym šlynžom, — abo twoja hutscho-
 ba jo twaržejšcha aš kamei! So, to šapschimejo
 twoju hutschobu, aš mašch Wimožnika, kenž še tych
 grěšnikow nębroma. Šwjabelim šwigniosch twoj
 głoš a špiwasch troschtne:

So moj grěch teš kaž ta kšchej,
 Glich dla Twojeje lubošczi
 Won kaž šneg nět bywasch dej,
 Togdla polny šom troschtnošczi;
 Nět šwjabelim gronim šchi:
 Šesus pyta grěšniki!

Togdla derbi pscheze twojo pschafchane bysch:
 ma twoj Šesus twoju zelu hutschobu? Šotu-
 josch Somu wjabele? So wono šchi luto, aš Hogo taš
 zesto rošgniwasch? Wizi nět ten Wimožnik, aš na-